

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. , 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Anunț umanitar

Fetița COSTEA ȘTEFANIA EDINA suferă de o gravă afecțiune la ochi. A fost externată de la Clinica de Oftalmologie a Spitalului „Sf. Spiridon” cu diagnosticul Cataractă congenitală sectorială, Ambliopie prin deprivare senzorială, Nistagmus de fixație și Esotropie prin deprivare senzorială, și recomandarea de a se prezenta în clinica de Chirurgie oftalmologică pentru implant de cristalin.

Chiar dacă este vorba de un copil în vârstă de numai un an și șapte luni, Casa de Asigurări pentru Sănătate nu poate oferi compensarea sumei de 1.500 RON, care reprezintă costul operației.

În aceste condiții, apelăm la bunăvoința dumneavoastră și vă rugăm a contribui, în măsura posibilităților, pentru a putea reda vederea acestei fetițe.

Colecta va fi asigurată de domnul consilier Aioanei Gheorghe și va fi oferită direct secției medicale care va efectua operația și toate analizele medicale aferente.

Acțiuni umanitare organizate de parohia Toma Cozma

Șirul lung al pelerinilor, care anul acesta a măsurat aproximativ 7 km, respectiv, circa 17 ore de stat la rând, a beneficiat și din partea parohiei noastre de darurile specifice ale ospitalității creștine. Astfel, în ziua de 13 octombrie au fost oferite circa 1300 pachete cu alimente, iar în ziua de 14 octombrie, încă 300 pachete, transportate cu ajutorul unui convoi format din 6 mașini în prima zi și două mașini în a doua zi.

Adresăm mulțumiri domnilor, doamnelor și domnișoarelor care au asigurat alimentele și transportul în cadrul acestei acțiuni, respectiv: Mihai și Mioara Trandafirescu, Cristian și Florentina Miron, Paul și Garofa Butnariu, Tiberiu și Oana Roșu, Ionuț și Claudia Mandache, Ștefan și Mihaela Holicov, Prof. Paolo Nanni venit de la Genova, Mihaela Cărăușu și Dumitru Pârciu, Vasile și Iuliana Bobeică, Corneliu și Iuliana Bârsan, Monalisa Leica, Gheorghe și Angela Avram, Gelu și Ionela Nălbaru, Petru și Maria Maștei, Iuliana Nechita, Aurica Raveica, Gherase Ecaterina, Chidiu Elisabeta, Cosmici Georgeta, Patrașcu Maria, Ioan Olga, Popa Ana, Hrițcu Doina și Nicoleta, Cimpoi Floarea, Arămeanu Maria, Frunză Constantin, Manole Raluca, Șoitu Elena, Popa Alexandra, Dănilă Irina, alături de familia Pr. Mihai Mărgineanu.

În mod deosebit, mulțumim conducerii Liceului „Costache Negruzzi” și evidențiem generozitatea elevilor acestui liceu, care au pus la dispoziție cornul și laptele pentru o zi, spre a fi oferite pelerinilor.

Mulțumim din inimă și elevilor clasei a IX-a E, coordonați de doamna profesor de religie și diriginte Denisa Mănoiu, care s-au implicat, împreună cu tinerii noștri la distribuirea acestor pachete.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

COLECTĂ PENTRU SINISTRAȚI

Pentru a acorda sprijinul necesar persoanelor și familiilor afectate dramatic de inundațiile din ultima perioadă, urmând îndemnul primit de la Sfânta Mitropolie, organizăm o colectă, deocamdată doar în bani, permițând astfel ajutorarea operativă a celor atât de încercați de calamitate.

În acest scop, în timpul și la finalul Sfintei Liturghii, puteți depune contribuția bănească a dumneavoastră la punctul de colectare din biserică. În continuare, vă poate sta la dispoziție dl. Consilier Gheorghe Aioanei, tel. 0726 142 522

Mulțumim tuturor creștinilor care până la această dată au reușit plata contribuției anuale pentru anul 2013 sprijinind astfel bunul mers al activităților care se desfășoară la biserică.

Târgul pentru Sanatatea Ta...
ECOAGRIS

Produsele de la Târgul Ecogris le puteți găsi la punctul de desfacere deschis în curtea Bisericii Toma Cozma

Vă invităm să ne vizitați!

Găsiți produse proaspete pentru toate gusturile.

Credința și fapta

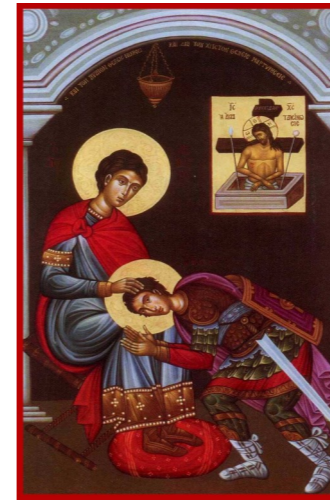
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzecișitrea după Rusalii

Sâmbătă: Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorătorul de Mir

Evangelia Duminicii

Vindecarea demonizatului din ținutul Gerghesenilor
(Luca 8, 26-39)

Program liturgic în această săptămână

◆ Astăzi, duminică, 20 octombrie

- ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie

Preoți slujitori:

- Pr. Paroh Mihai Mărgineanu

- Pr. II Iustinian Ionuț Răduc

Ipodiaconi: David Cărăușu, Iustin Negrei

Asistent liturgic: Cezar Foia

- ora 17.00, Paraclisul Maicii Domnului. În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

◆ Marți, 22 octombrie, ora 18.00, Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ Vineri, 25 octombrie

- ora 18.00, Slujba Vecerniei pentru sărbătoarea Sf. Dimitrie Izvorătorul de Mir.

◆ Sâmbătă, 19 octombrie,

- ora 8.00, Slujba Utreniei și Sfânta Liturghie, întru cinstirea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, urmată de pomenirile pentru cei răposați.
- Ora 18, Slujba Vecerniei

26. Și au ajuns cu corabia în ținutul Gerghesenilor, care este în fața Galileii.

27. Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte.

28. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui.

29. Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie.

30. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el.

31. Și-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc.

32. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit.

33. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat.

34. Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate.

35. Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat.

36. Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatul.

37. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gerghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat.

38. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând:

39. Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.

Ce caută Hristos între păgâni ?

Mântuitorul nostru Iisus Hristos și-a desfășurat activitatea de propovăduire a Evangheliei Sale cu precădere în Galileea, cei ce viețuiau în localitățile din împrejurimile Lacului Ghenizaret numărându-se între principalii destinatari. Preferința Sa pentru această zonă pare a fi în acord cu opera de mântuire, de restaurare spirituală, care se adresa în principal evreilor, căci spune: „nu sunt trimis decât numai pentru oile cele pierdute ale casei lui Israel” (Matei 15,24), către care trimite și pe ucenicii săi la propovăduire (Matei 10,6).

Sintagma „oile cele pierdute” îi are în vedere în primul rând pe cei care au uitat sau trădat cauza neamului, sau norma credinței. Astfel, pentru a-i readuce la făgașul normalității, Îl găsim stând la masă cu vameșii și cu păcătoșii, spre scandalizarea autorităților religioase iudaice (Matei 9,11; Marcu 2,16). Apoi, îi are în vedere pe cei pe care boala, neputința sau suferința i-a izolat sau înstrăinat de comunitatea sau comuniunea umană, și Îl vedem tămăduind „toată boala și toată neputința în popor” (Matei 4,23), încât „orbii văd, șchiopii umblă, leproșii se curățesc, surzii aud, morții înviază și săracilor lise binevestește (Luca 7,22). Și tot ca pe niște „oi pierdute” îi privește pe samarineni, pe care vicisitudinile istoriei i-au îndepărtat de legământul Legii Vechi și de credința autentică monoteistă. Vorbește despre calitățile lor în pilda Samarineanului Milos (Luca 10,33), îi lămurește personal asupra credinței adevărate, așa cum face cu femeia samarineancă (Ioan 4,7-40), sau chiar îi face beneficiari ai minunilor sale, așa cum a vindecat pe leprosul samarinean, singurul dintre cei zece care s-a întors cu recunoștință (Luca 17,16).

Surprinzător, Mântuitorul include între destinatarii predicării Sale și elita moral-spirituală a poporului evreu, în speță, fariseii și cărturarii pe care-i privește ca pe niște „oi pierdute”, datorită formalismului în practicarea credinței, exclusivismului în relațiile interumane, îndărătniciei în înțelegerea adevărului, egoismului și slavei deșarte, dar mai ales pentru viclenia de a se substitui lui Dumnezeu sub paravanul împlinirii necondiționate a Legii, care-i investește cu autoritate în fața semenilor. Pentru tratarea lor, Mântuitorul le adresează cuvinte grele, precum: șerpi, pui de viperă, morminte văruite pe dinafară, nebuni și orbi și altele asemenea (Matei cap. 23), nu pentru a-i jigni, ci pentru a le atrage atenția cât de mult s-au înstrăinat de adevărata trăire religioasă pe care ei o afișează.

Și totuși, cel puțin în două situații, evangheliile ni-L înfățișează pe Mântuitorul între păgâni, vorbind cu ei și chiar săvârșind minuni în favoarea lor. Prima este atunci când El „a ieșit” în Fenicia, adică „în părțile Tirului și ale Sidonului” (Matei 15,21), orașe pe care Hristos le sugerase ca etalon al păgânismului și înstrăinării de Dumnezeu (Luca 10,13-14). Aflat pe teritoriu păgân, nu poate să nu admire credința smerită a unei femei canaanite, căreia îi împlinește cererea pe loc (Marcu 7,29), tot așa cum împlinește și cererea sutașului roman, tot un păgân, căruia admirându-i credința, avertizează profetic: „mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam,

cu Isaac și cu Iacov în împărăția cerurilor, iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară” (Matei 8,11-12).

La cea de-a doua situație face referire fragmentul evanghelic dedicat acestei duminici. Urmărit de entuziasmul mulțimii din Capernaum, Hristos pornește cu corabia „în cealaltă parte” a lacului Ghenizaret, împreună cu ucenicii săi și, după o traversare în care El face recurs la credință, potolind furtuna pe mare, corăbiile acostază în ținutul Gherghesenilor, sau Gadarenilor, din provincia Decapole, în care populația majoritară era păgână. Asta și explică existența în acel ținut a ocupației de crescător de porci, animale considerate necurate de către evrei (Levitic 11,7). Turma de porci care s-a aruncat de pe țărmul înalt în mare număra ca la 2000 de capete (Marcu 5,13) ceea ce reprezenta o valoare economică apreciabilă.

Se cunoaște restricția mozaică privitoare la popoarele păgâne, dar și porunca dată de însuși Mântuitorul ucenicilor trimiși la propovăduire: „în calea păgânilor să nu mergeți” (Matei 10,5). Totuși, ce căuta Hristos între păgâni ? Și de ce a acceptat „oferta” demonică a unei asemenea pierderi ?

Ca și în cazul călătoriei la Tir și Sidon, răspunsul ar putea fi oferit de prezența în teritoriile păgâne a unui alt tip de „oi pierdute ale casei lui Israel”, evreii sau iudeii de bună calitate, dar îndepărtați geografic de „vatra” culturii și a credinței lor, de tradițiile autentice. Ei reprezentau o formă miniaturală de diasporă, expusă interferențelor culturale, relativizării cultului și estompării identității, ca și în cazul diasporii moderne, indiferent de poporul care se află în această situație. Hristos către ei mergea, tot așa cum, mai târziu, aveau să o facă și apostolii la Seleucia, în Cipru (Fapte 13,5), la Iconiu, în Asia Mică (Fapte 14,1) și, în general în comunitățile evreiești unde ei își desfășurau misiunea propovăduitoare. Conservarea identității, a tradiției sfinte, și a credinței nealterate, cunoașterea propriilor valori culturale, pelerinajul, cel puțin o dată în viață, la Ierusalim ca mijloc de îmbogățire a acestora, dar mai ales menținerea unei strânse legături fraterne ce gravita în jurul lăcașurilor de rugăciune, indiferent de țara în care se aflau, reprezentau reperele pe care se edifica demnitatea evreilor. Reperele acestea rămân deplin valabile, adaptabile și pentru diaspora creștină de astăzi.

Consider însă că Hristos a mers între păgâni și pentru alt motiv. Termenul de „păgân” definea în general pe adeptii credințelor politeiste, ai falselor credințe, ai idolatriei sau superstiției, ale unor practici aberante pe care, cu atâta vehemență și înverșunare le-au combătut și mozaismul și creștinismul. Dar, dincolo de forma de manifestare sau exprimare, păgânismul prezintă o incompatibilitate majoră în raport cu omul și evoluția sa armonioasă: *convertește spiritualul în material*, înlocuiește percepția sufletească cu „chipuri cioplite”, concrete, dar lipsite de viață, cu unități de măsură și evaluare foarte precise, dar și dezumanizante în același timp !

Asta a amendat Hristos atunci când a umilit „orgoliul național” al canaanencei și atunci când a produs o pagubă materială semnificativă Gherghesenilor: așezarea în plan secundar a celor spirituale ! *Pr. Mihai Mărgineanu*

Duhul rău al întristării

„Întristarea este piedică în calea a tot binele”, spune Sfântul Nil Sinaitul. „Când duhul rău al întristării pune stăpânire pe suflet – zice Cuviosul Serafim de Sarov - atunci, umplându-l de amărăciune și neplăceri, nu-l lasă să facă rugăciune cu osârdia cuvenită, îl împiedică să se îndeletnicească cu citirea Scripturilor cu luare-aminte cuvenită, îl lipsește de blândețe și de seninătate față de frați și naște scârba față de orice împreună-vorbire: pentru că sufletul plin de întristare, făcându-se ca nebun și ieșit din minți, nu poate nici să primească liniștit sfat bun, nici să răspundă cu blândețe la întrebările ce i se pun. El fuge de oameni ca de niște pricinuitoari ai tulburării sale, și nu pricepe că pricina suferinței e înlăuntrul său...”

De unde vine întristarea?

Întristarea este de obicei urmare a gândurilor mânioase ori a nereușitei de a satisface o oarecare patimă. Ca atare, *cel ce își va birui poftele și patimile va izgoni pentru totdeauna din inima sa și întristarea*. Astfel, cel înfrânat nu se va întrista că a rămas fără prânz, cel feciorelnic, că nu i-a reușit fapta murdară la care se gândise într-o clipă de întunecare a minții, cel nemânios, că nu a avut prilejul să se răzbune, iar cel smerit-cugetător, că e lipsit de cinstiri din partea oamenilor. Cel neagonisitor nu se va amărî nici dacă va rămâne fără ultima lețcaie...

Cu oamenii pătimiși se întâmplă însă că întristarea vine asupra lor fără vreo pricină văzută. Atunci când ne întristăm, zice Cuviosul Ioan Cassian, „prin înrăurirea subțire a vrăjmașului suntem supuși unui asemenea necaz că nu putem să primim cu obișnuita plăcere nici măcar cercetarea (vizita) oamenilor la care ținem și a rudelor noastre, și orice ne-ar spune aceștia într-o discuție cuviincioasă ni se pare că vine la vreme nepotrivită și că e de prisos...”

Totuși, aceasta dovedește că întristarea nu își are întotdeauna pricinile în surse exterioare. Nu. Înăuntrul nostru, în adâncul inimii, stau semințele ascunse ale patimilor, care, îndată ce se revarsă asupra sufletului ploaia ispitelor, dau îndată mlădițe și roade. Ca atare, trebuie spus din nou că dacă am fi nepătimiși nu doar pe dinafară, ci am avea adevărată liniște în suflet, nici un fel de uneltiri ale demonului întristării n-ar putea avea înrăurire asupra noastră. Pământul inimii, uscat de post, de priveghi și de rugăciuni, n-ar putea să mai primească semințele patimilor insuflăte de către diavoli.

De aici reiese că *nu trebuie să fugim de oameni cu scopul de a evita întristarea*. Ce-i drept, nu poate să scape de tulburare omul care trăiește în lume și intră mereu în contact cu persoane care îi sunt cu desăvârșire străine ca duh, stăpânite nu doar de patimi, ci uneori chiar de dracii înșiși. Dar gândul că simpla schimbare a locului aduce ușurare este greșit. Schimbând mediul, omul schimbă doar pricinile care îi stărnesc patimile. Nu asta îi trebuie, ci răbdare și încă ceva. Dacă omul va avea răbdare și, îndeobște, curăția inimii, va fi în stare să spună împreună cu prorocul David: „cu cei ce urau pacea eram făcător de pace” (PS. 119,6).

Atunci se va împăca lesne nu doar cu oamenii, ci și cu fiarele sălbatice, și acelea îl vor cinsti, după cuvântul Scripturii: „fiarele cele sălbatice vor avea pace cu tine” (Iov 5,23).

Tratamentul întristării

Cum am spus, întristarea se hrănește pe socoteala existenței patimilor în om. Îndepărtează din tine împătımirea de lucruri materiale, de poftă, de lăcomia pântecelui, și nici o întristare nu va mai fi vreodată în tine. Pot fi arătate însă și mijloace pozitive, care taie din rădăcina această patimă, în special *rugăciunea, milostenia și neagonisirea*.

Când omul suferă de întristare, sufletul lui tânjește. Se duce la doctor, iar acesta îi prescrie preparate care îl calmează și-i îmbunătățesc dispoziția sufletească, ușurându-i în mod artificial suferințele. Dar medicamentul nu vindecă sufletul bolnav, ci doar îl îndepărtează pe om de suferințele care au, mai întotdeauna, un sens terapeutic din punct de vedere duhovnicesc.

Forma nevrotică a tulburărilor depresive este legată în modul cel mai direct de starea morală a omului. De aceea, satisfacția la consult vine numai atunci când convorbirea se poartă despre suflet, despre credință, despre pocăință... Să înțeleagă omul sursele păcătoase ale stării sale psihice, să conștientizeze profund neputința sa, să urască păcatele demonice ale trufiei, slavei deșarte, mâniei, trândăvirii, minciunii, curviei și să dorească se se schimbe, se se întoarcă spre Domnul cu nevăzută pocăință.

Sfinții Părinți considerau că la baza tuturor suferințelor sufletești stă trufia. Ca atare, pentru a scăpa de depresia nevrotică, omul trebuie să se străduiască pentru dobândirea smereniei. De asemenea, trebuie neapărat ca omul să citească Sfânta Scriptură, mai ales Evanghelia, și să împlinească poruncile lui Hristos ce sunt cuprinse acolo. Un ajutor de neprețuit îl oferă literatura patristică și o mare bucurie aduc creștinului faptele bune, grija pentru aproapele.

Să păstrăm în inimile noastre minunatele și marile cuvinte ale Sfântului Apostol Pavel: „Pururea bucurați-vă, Neîncetat rugați-vă, întru toate muțumiți, căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus pentru voi” (I Tesaloniceni 5,16).

(Extras din Dr. Dimitri Avdeev, Depresia ca patimă și ca boală)

Mai sunt câteva zile până când se va încheia campania „Unul dintre noi”, organizată de Biserica Ortodoxă Română pentru strângerea de semnături în vederea adoptării în plan european a unei legi prin care să fie pus sub protecție embrionul uman, care în prezent este privit ca obiect și nu ca ființă umană.

În acest scop, vă rugăm a completa și semna listele ale căror formulare se află la pangarul nostru.